

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118205962
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8118205962.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci žalobcu: ANTES PLUS, s.r.o., so sídlom Cyrila a Metóda 1, 071 01 Michalovce, IČO: 31 695 132, právne zastúpeného: JUDr. Radoslavom Sotákom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Námestie slobody 7, 071 01 Michalovce, proti žalovaným: 1/ Mesto Prešov, Hlavná 73, 080 01 Prešov, IČO: 00 327 646, právne zastúpeného: JUDr. Martin Staroň, advokát so sídlom Hlavná 89, 080 01 Prešov, 2/ PREŠOV REAL, s.r.o., Slovenská 40, 080 01 Prešov, IČO: 31 722 814, právne zastúpeného: JUDr. Michal Leščinský, advokát so sídlom kpt. Nálepku 2659/11A, 082 21 Veľký Šariš, o zaplatenie 57.813,62 eur s prísl., o odvolaní žalovaného v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 26.04.2019 č.k. 8C 30/2018-145 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby vo vzťahu k žalovanému v 2. rade a trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade.

Žalobca má voči žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že

I. Žalovaný v 1. rade je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 57.813,62 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 57.813,62 eur od 8.12.2015 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobu vo vzťahu k žalovanému v 2. rade zamietá.

III. Žalovaný v 1. rade je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%.

IV. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému v 2. rade trovy konania v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa svojou žalobou doručenou súdu dňa 29.5.2018 domáhal aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi sumu 57.813,62 eur spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 8.12.2015 do zaplatenia s tým, že plnením jedného z nich zaniká povinnosť plniť druhého z nich.

3. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 24.4.2012 spoločnosť ANTES Pro, s.r.o. a žalovaný v 1. rade uzavreli nájomnú zmluvu k predmetu nájmu: Zimný štadión v Prešove. Na základe zmluvy o postúpení práv a povinností zo zmluvy o nájme nehnuteľností zo 10.8.2012 uzavretej medzi ANTES Pro, s.r.o. a žalobcom vstúpil žalobca do práv a povinností spoločnosti ANTES Pro, s.r.o. a stal sa teda nájomcom z titulu vyššie uvedenej nájomnej zmluvy uzavretej dňa 24.4.2012, čo vyplýva zo záhlavia Dodatku č. 2 nájomnej zmluvy. Nájomná zmluva bola uzavretá na dobu určitú a to troch rokov, pričom účinnosť nájomnej zmluvy bola viazaná na deň skončenia doterajšieho nájomného vzťahu. Predchádzajúci nájomný vzťah bol uzavretý žalovaným v 1. rade na základe Zmluvy o nájme č. XXXX/XXX/XXXn s MSS

PREŠOV, s.r.o. a podľa Dodatku č. 9 k tejto zmluve tento nájomný vzťah skončil k 31.12.2012, kedy došlo k vyňatiu nehnuteľností vrátane Zimného štadióna zo zmluvy o nájme s predchádzajúcim nájomcom MSS PREŠOV, s.r.o., čím došlo k skončeniu tohto nájomného vzťahu k predmetnej nehnuteľnosti. To znamená, že 31.12.2012 nadobudla v zmysle Dodatku č. 1, účinnosť zmluva o nájme zo 24.4.2012 medzi stranami sporu a nájomný vzťah mal trvať do 31.12.2015. Dňa 30.11.2015 došlo zo strany žalovaného v 1. rade k svojpomocnému prevzatíu tohto predmetu nájmu, čím došlo k predčasnému zániku zmluvného vzťahu.

4. Na základe článku 3.2. dodatku č. 1 k nájomnej zmluve, sa žalovaný v 1. rade zaviazal poskytnúť žalobcovi dotáciu za ľadohodinu vo výške 110 eur za hodinu, a za tým účelom mu žalobca predkladal odsúhlasený počet ľadohodín jednotlivými klubmi za mesiac október a november 2015. Na základe Zmluvy o poskytnutí transferu uzavretej medzi žalovaným v 1. a 2. rade, boli dotácie na ľadohodiny presunuté zo žalovaného v 1. rade na žalovaného v 2. rade a z tohto titulu je daná pasívna legitimácia žalovaného v 2. rade. Tento počet ľadohodín bol aj predložený obom žalovaným dňa 7.12.2015, avšak žalovaný v 1. a 2. rade sumu žalobcovi neuhradili, a preto od ďalšieho dňa sú obaja žalovaní v omeškaní a z tohto dôvodu žalobca si uplatňuje zákonný úrok z omeškania od 8.12.2015 do zaplatenia. Za mesiac október 2015 mala byť žalobcovi vyplatená dotácia vo výške 31.090 eur, pričom v súčasnosti ostáva uhradiť z tejto sumy, suma 25.913,62 eur po zápočte sumy vo výške 764,25 eur a sumy vo výške 4.312,13 eur. Za mesiac november 2015 mala byť vyplatená dotácia vo výške vo výške 31.900 eur. Dĺžna suma spolu činí 57.813,62 eur.

5. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav, podľa ktorého dňa 24.4.2012 právny predchodca žalobcu - spoločnosť ANTES Pro, s.r.o. a žalovaný v 1. rade uzavreli Zmluvu o nájme nehnuteľností č. XXXXXXXXXX, predmetom ktorej bol prenájom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, k.ú. S., (ako aj hnuťelných vecí nachádzajúcich sa v objekte Zimného štadióna). Zmluva o nájme bola v zmysle jej čl. IV. uzavretá na dobu určitú, a to na dobu 3 rokov od jej účinnosti. Čl. VII bod 7.1. v predmetnej nájomnej zmluve znel nasledovne: „Zmluva nadobúda platnosť dňom jej podpisu zmluvnými stranami a účinnosť:

- piatym dňom nasledujúcim po schválení dotácie, či iného príspevku podľa čl. III v zmysle VZN 149/2005, a to aspoň v čiastočnej výške zodpovedajúcej pomernej sume dotácie na rok 2012,
- v deň skončenia doterajšieho nájomného vzťahu (t.j. Zmluva o nájme č. XXXX/XX/X/XXXn jej dodatkov), ktorého predmetom je Zimný štadión a ostatné nehnuteľnosti v zmysle tejto z a to podľa toho, čo nastane neskôr.“

6. K Zmluve o nájme nehnuteľností č. XXXXXXXXXX zo dňa 24.4.2012 bol uzavretý Dodatok č. 1 dňa 26.6.2012, ktorým sa zmenilo znenie čl. VII bod 7.1. takto: „Zmluva nadobúda platnosť dňom jej podpisu zmluvnými stranami a účinnosť v deň skončenia doterajšieho nájomného vzťahu (t.j. Zmluva o nájme č. XXXX/XX/X/XXXn v znení jej dodatkov), ktorého predmetom je Zimný štadión a ostatné nehnuteľnosti v zmysle tejto zmluvy, najskôr však dňom nasledujúcim po dni jej zverejnenia.“ V závere textu Dodatku č. 1 je uvedený: „ Tento dodatok nadobúda platnosť dňom jeho podpisu a účinnosť dňom nasledujúcim po dni jeho zverejnenia.“ Z listinného dôkazu - CG eGOV - Zmluvy je zrejmé, že Dodatok č. 1 bol zverejnený dňa 28.6.2012. Podľa nového čl. III bod 3.2 sa zmluvné strany dohodli, že prenajímateľ predloží Mestskému zastupiteľstvu v S.e návrh na schválenie dotácie pre nájomcu vo výške 110,- eur/ľadohodina, ktorú nájom použije na vykrytie nákladov spojených s poskytovaním ľadohodín pre kluby využívajúce ľadovú plochu. Nájomca za zaviazal poskytnúť ľadohodiny pre mládežnícke športové kluby bezodplatne.

7. Predchádzajúci nájomný vzťah k zimnému štadiónu a k pozemkom bol uzavretý žalovaným v 1. rade Zmluvou o nájme č. XXXX/XXX/XXXn so spoločnosťou MSS PREŠOV, s.r.o. a podľa Dodatku č. 9 k tejto zmluve tento nájomný vzťah skončil k 31.12.2012, kedy došlo k vyňatiu nehnuteľností vrátane Zimného štadióna zo zmluvy o nájme s predchádzajúcim nájomcom MSS PREŠOV, s.r.o., čím došlo k skončeniu tohto nájomného vzťahu k predmetnej nehnuteľnosti k 31.12.2012.

8. Na základe Zmluvy o postúpení práv a povinností zo zmluvy o nájme nehnuteľností zo 10.8.2012 uzavretej medzi spoločnosťou ANTES Pro, s.r.o. a žalobcom vstúpil žalobca do práv a povinností spoločnosti ANTES Pro, s.r.o. a stal sa teda nájomcom z titulu vyššie uvedenej nájomnej zmluvy uzavretej 24.4.2012, čo vyplýva zo záhlavia Dodatku č. 2 nájomnej zmluvy.

9. Z Preberacieho protokolu z odovzdávania a prevzatia majetku Mesta S. - areál objektu - Zimný štadión vyplýva, že predchádzajúci nájomca, spoločnosť MSS PPREŠOV, s.r.o. odovzdal novému nájomcovi, HC S. o.z., v ňom opísaný hnutel'ný a nehnuteľný majetok počas doby 28.12.2012 - 31.12.2012. Zúčastneným na tomto odovzdávaní bol aj zástupca vlastníka odovzdávaného majetku, t.j. žalovaný v 1. rade.

10. Žalovaný v 1. rade odstúpil od Zmluvy o nájme nehnuteľností č. XXXXXXXXXX podaním zo dňa 27.1.2014 z dôvodov v ňom uvedených, ktoré si žalobca prevzal dňa 30.1.2014.

11. Okresný súd S. uznesením zo dňa 21.2.2012, č.k. 29C/33/2014-130, nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil žalovanému v 1. rade povinnosť umožniť žalobcovi užívanie nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, k.ú. S., v súlade s nájomnou zmluvou zo dňa 24.4.2012 uzavretou medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade až do právoplatného skončenia konania vedeného medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade o určenie, že nájomných vzťah trvá pod sp. zn. 28C/17/2014, najdlhšie do 29.6.2015. Žalobca sa svojim návrhom na nariadenie predbežného opatrenia domáhal toho, aby mu žalovaný umožnil užívať nehnuteľnosti až do právoplatného skončenia konania o určenie že nájomný vzťah trvá. Svoj návrh žalobca okrem iného odôvodnil tým, že mal uzatvorené zmluvy s dodávateľmi na dodávku energií na dobu určitú, do konca roka 2015. V odôvodnení citovaného predbežného opatrenia však Okresný súd S. na str. 5 uviedol, že „súčasne s poukazom na dohodnutú dobu nájmu, ktorá bola určená na dobu určitú, súd obmedzil trvanie predbežného opatrenia nielen právoplatnosťou skončenia konania vo veci samej, ale aj lehotou, ktorou sa dohodnutá doba nájmu končí, t.j. do 29.6.2015“.

12. Proti vyššie uvedenému uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia podal žalovaný v 1. rade (Mesto S.) odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v S.e uznesením, č.k. 3Co/75/2014-146, zo dňa 16.4.2014 tak, že potvrdil vyššie uvedené uznesenie.

13. Žalovaný v 1. rade (Mesto S.) podal dňa 6.5.2014 návrh na zrušenie citovaného predbežného opatrenia na Okresný súd S., ktorým sa domáhal zrušenia predbežného opatrenia tvrdiac, že pominuli dôvody na ďalšie tvrdenia predbežného opatrenia. Okresný súd S. uznesením, č.k. 19C/15/2014-9, zo dňa 6.6.2014 návrh žalovaného v 1. rade na zrušenie predbežného opatrenia zamietol. V odôvodnení citovaného uznesenia Okresný súd S. na str. 5 uviedol, že „súd mal za preukázané, že doposiaľ nepominuli dôvody, pre ktoré bolo predmetné predbežné opatrenie nariadené uznesením zo dňa 21.2.2014 pod sp. zn. 29C/33/2014 majúc za to, že až do doby právoplatného skončenia konania vo veci samej pod sp. zn. 28C/17/2014, resp. do doby skončenia nájomného vzťahu 29.6.2015, je dôvodné poskytnúť žalovanému (HC S. o.z.) ochranu nariadeným predbežným opatrením“.

14. Proti vyššie uvedenému uzneseniu podal žalovaný v 1. rade dňa 23.6.2014 odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v S.e uznesením, č.k. 8Co/217/2014-27, zo dňa 2.10.2014 potvrdil uznesenie Okresného súdu S., č.k. 19C/15/2014-9 zo dňa 6.6.2014.

15. Podaním doručeným Okresnému súdu S. dňa 9.6.2015 žiadal žalobca (HC S. o.z.), aby súd postupom podľa § 164 O.s.p. odstránil zrejmu nesprávnosť, keďže z uznesenia o predbežnom opatrení je zrejmé, že súd obmedzil dobu trvania predbežného opatrenia na koniec nájomného vzťahu, ktorú vyjadril nesprávne uvedením nesprávneho dátumu skončenia nájomného vzťahu, ktorý nie je 29.6.2015, ale 31.12.2015. Žalobca taktiež navrhol zmenu uznesenia o nariadení predbežného opatrenia, ktorým by súd obmedzil jeho trvanie do doby, kým nájomný vzťah trvá, najdlhšie do 31.12.2015 s totožným odôvodnením ako návrh na opravu. Okresný súd S. uznesením, č.k. 29C/33/2014-173, zo dňa 9.7.2015 zamietol návrh žalobcu (HC S. o.z.) na zmenu a opravu predbežného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu S. dňa 21.2.2014 pod sp. zn. 29C/33/2014-130, ktoré nadobudlo právoplatnosť vo výroku č. 1 dňa 30.4.2014. V odôvodnení svojho uznesenia uviedol, že v predmetnom uznesení nezistil žiadnu chybu v písaní, v počítaní, ani inú zrejmu nesprávnosť. Zároveň zamietol návrh na zmenu nariadeného predbežného opatrenia, keďže právna úprava nepripúšťa, aby súd pôvodne právoplatne nariadené predbežné opatrenie akýmkoľvek spôsobom menil.

16. Žalobca sa novým návrhom na nariadenie predbežného opatrenia domáhal, aby súd vydal predbežné opatrenie umožňujúce mu užívanie Zimného štadióna s trvaním do 31.12.2015. Okresný súd S. uznesením, č.k. 28C/17/2014-117, zo dňa 28.8.2015 návrh žalobcu zamietol, v ktorom okrem iného uviedol, že ochrana poskytnutá odporcovi predbežným opatrením skončila dňa 29.6.2015.

17. Proti vyššie uvedenému uzneseniu podal žalobca odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v S.e uznesením, č.k. 5Co/347/2015-147, zo dňa 22.10.2015 potvrdil uzneseniu súdu prvého stupňa, č.k. 28C/17/2014-117, zo dňa 28.8.2015. Odvolací súd v odôvodnení svojho uznesenia na str. 6 uviedol, že spornou otázkou v konaní vedenom pod sp. zn. 28C/17/2014 je otázka dokedy trvá nájomný vzťah. Odvolací súd nemôže v rámci konania o vydanie predbežného opatrenia prijímať závery o dôvodnosti návrhu no veci samej.

18. Žalovaný v 1. rade podal dňa 28.07.2015 (žalobu o vydanie rozkazu na plnenie - o vydanie nehnuteľnosti, o ktorej konal Okresný súd S. pod sp. zn. 28C/297/2015, aby nedošlo k obnoveniu nájmu podľa § 676 ods. 2 OZ a za účelom vypratania žalobcu a vydania nehnuteľností žalovanému v 1. rade a následne dňa 9.11.2015 návrh na nariadenie predbežného opatrenia.

19. Okresný súd S. vo veci vedenej pod sp. zn. 28C/297/2015 dňa 16.11.2015 vydal predbežné opatrenie, č.k. 28C/297/2015-59, ktorým súd uložil žalobcovi, aby sa zdržal užívania stavby súpisné číslo XXXX - Zimný štadión, postavenej na pozemku KNC p.č. XXXX, k.ú. S., a ostatných nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, k.ú. S., spolu s hnutelným majetkom nachádzajúcim sa v objekte Zimného štadióna, a prevádzkovania správy Zimného štadióna v S.e, ako aj prijímania odplaty za užívanie Zimného štadióna v S.e od tretích osôb, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde S. pod sp. zn. 28C/297/2015.

20. Tunajší súd rozsudkom zo dňa 27.4.2016, č.k. 28C/297/2015-110, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.6.2016, zamietol žalobu Mesta S., ktorou sa domáhalo voči HC S. o.z. vypratania nehnuteľnosti a hnutelných vecí v zmysle ustanovení § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka a to z dôvodu absencie naliehavého právneho záujmu.

21. Okresný súd S. rozsudkom zo dňa 27.4.2016, č.k. 28C/17/2014-223, zamietol žalobu HC S. o.z. o určenie že nájomný vzťah medzi HC S. o.z. a Mestom S., predmetom ktorých je prenájom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, k.ú. S., vrátane hnutelného majetku nachádzajúceho sa v objekte Zimného štadióna stále trvá. Dôvodom na zamietnutie žaloby bol nedostatok naliehavého právneho záujmu na určení, že nájomný pomer trvá, keďže podľa oboch účastníkov zmluvy skončil, aj keď žalobca tvrdil, že dňa 31.12.2015 a Mesto S. dňa 29.6.2015. Z dôvodu právnej istoty sa súd zaoberal obranou žalovaného v 1. rade spočívajúcej v tom, že žalobcovi bolo dané odstúpenie od zmluvy, ktorú však súd nepovažoval za relevantnú. Žalovaný v 1. rade podaním zo dňa 27.1.2014 podal odstúpenie od zmluvy s uvedením deviatich dôvodov odstúpenia, ktoré si žalobca prevzal 30.1.2014. Súd dal za pravdu žalobcovi, že neplatnosť odstúpenia od zmluvy neumožňovala zmluva o nájme, a teda odstúpenie bolo možné iba zo zákonných dôvodov, ktoré ale žalovaný v 1. rade nepreukázal. Následne žalovaný v 1. rade tvrdil, že nájomný vzťah zanikol výpoveďou ku dňu 30.4.2014 s tým, že žalobcovi zaslal výpoveď z nájmu datovanú 27.12.2013. Opätovne však súd potvrdil právny názor žalobcu, že aj táto výpoveď nie je daná zákonným spôsobom poukazujúc na zmluvu o nájme, kde je v článku V uvedené, že prenajímateľ môže písomne vypovedať zmluvu uzavretú na určitý čas pred uplynutím času, ak nájomca opakovane a hrubo porušuje podmienky dohodnuté v zmluve. Toto však žalovaný v 1. rade nepreukázal dôkazmi, a preto aj túto výpoveď súd považoval za neplatnú, takisto ako aj odstúpenie od zmluvy. Podľa názoru súdu nájomný pomer bol ukončený ku dňu 29.6.2015 tak, ako to vyplýva z uvedenej účinnosti zmluvy Dodatku č. 1 k nájmovej zmluve.

22. Proti vyššie uvedenému rozsudku podal odvolanie žalobca. Krajský súd v S.e ako odvolací súd rozsudkom zo dňa 28.6.2017, č.k. 23Co/177/2016-267, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.8.2017, potvrdil rozsudok Okresného súdu S. zo dňa 27.4.2016, č.k. 28C/17/2014-223, V odôvodnení uviedol, že správne súd prvej inštancie zamietol aj návrh na pripustenie zmeny žaloby, ktorú navrhoval žalobca. Navrhovateľ naliehavý právny záujem na pripustení zmeny návrhu (tj. že výpoveď a odstúpenie od zmluvy sú neplatné) odôvodňoval tým, že takýmto určením by sa predišlo prípadným ďalším sporom, pretože Mesto S. nechce preplatiť ľadohodiny za druhý polrok roku 2015 a poškodil dobré meno navrhovateľa. Podľa názoru odvolacieho súdu ani na zmenenom návrhu nie je naliehavý právny záujem. Na určovací výrok je naliehavý právny záujem vtedy, keď sa ním odstráni celá spornosť právneho vzťahu medzi účastníkmi konania. Pokiaľ navrhovateľ tvrdí, že dôvodom naliehavého právneho záujmu je nepreplatenie ľadohodín, tak navrhovaným určovacím výrokom by sa táto spornosť neodstránila,

Mesto S. by stále mohlo spochybňovať aký rozsah ľadohodín je potrebné preplatiť. V takomto prípade je potrebné uprednostniť priamu žalobu na plnenie a nie určovací výrok.

23. Predmetom Zmluvy o poskytnutí transferu uzavretej medzi žalovaným v 1. rade a 2. rade bolo poskytnutie sumy z rozpočtu Mesta S. na rok 2015 vo výške 200.000,- eur za účelom úhrady nákladov na prevádzku Zimného štadióna v S. - dotácia ľadohodín v roku 2015. Prijemca transferu (žalovaný v 2. rade) sa zviazal použiť transfer do 28.12.2015 s tým, že ak ho nepoužije v dohodnutom termíne na dohodnutý účel, zaviazal sa ho vrátiť poskytovateľovi (žalovanému v 1. rade) najneskôr do 15.1.2016.

24. Dňa 30.11.2015 žalovaný v 1. rade prevzal od žalobcu Zimný štadión a iné nehnuteľnosti o čom bol spísaný Protokol z prevzatia areálu Zimného štadióna.

25. Z výpovede svedka, S. C., súd zistil, že bol v rozhodnom čase konateľom žalovaného v 2. rade, ktorý vykonával správu zimného štadióna a mal určité finančné povinnosti, ktoré boli na neho prenesené zmluvou o transfere, teda vyplácal kluby, ktoré užívali Zimný štadión, ktorého prevádzkovateľom bol v tom čase žalobca. Prevádzkovateľ každý týždeň predkladal žalovanému v 2. rade výpisy ľadohodín, t.z. kto a ako dlho užíval ľadovú plochu. Následne žalovaný v 2. rade vyplácal peňažné prostriedky, ktoré mu na základe zmluvy o transfere poskytol žalovaný v 1. rade, prevádzkovateľovi Zimného štadióna. Vyplácala sa suma 110 eur za jednu ľadohodinu. Teda nevyplácali sa priamo jednotlivé kluby, ale prevádzkovateľ, ktorý poskytoval ľad jednotlivým klubom. Dotácie boli vyplácané do prvej polovice roku 2015, kedy sa na pokyn mesta prestali preplácať, nakoľko vznikli nezhody ohľadom ukončenia nájomnej zmluvy. Od 1.12.2015 žalovaný v 2. rade štadión aj prevádzkoval po tom, čo ho mesto prevzalo od HC S. o.z.. Predchádzajúcim nájomcom Zimného štadióna bola spoločnosť MSS PREŠOV, s.r.o., v ktorej bol konateľom aj v čase, kedy táto spoločnosť bola nájomcom Zimného štadióna. Svedok uviedol, že k odovzdaniu štadióna predchádzajúcim nájomcom došlo ku koncu roka 2012. K prevádzkovaní štadióna v období od 29.6.2015 do 30.11.2015 uviedol, že niektoré kluby užívali štadión, niektoré zase nie, nakoľko neboli vpustení. Vzhľadom k tomu, že nedochádzalo k úhrade energií, hrozilo uzavretie štadióna a roztopenie ľadovej plochy, no mesto tomu zabránilo prostredníctvom spoločnosti S. Real, ktorá uhradila faktúry za dodávku energií. Komerčné využívanie ľadu bolo platené jednotlivými skupinami priamo žalobcovi. Bol prítomný pri odovzdaní štadióna 30.11.2015, ktoré prebehlo bezkonfliktne.

26. Z výkazov spotrebovaných ľadohodín predložených žalovanému v 2. rade súd zistil, že za mesiac október 2015 boli tieto po sčítaní v rozsahu 263 a 1/2 hodín a za mesiac november 2015 v rozsahu 281 hodín. Jednotlivé kluby potvrdili počet hodín využívania ľadovej plochy.

27. Súd prvej inštancie vec právnej posúdil podľa ust. § 663, § 676 ods. 1, § 488, § 489, § 491 ods. 1, § 494, § 48 ods. 1 a 2 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a dospel k nasledovným záverom.

28. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že nájom, ktorý vznikol na základe Zmluvy o nájme nehnuteľností č. XXXXXXXXXX uzavretej dňa 24.4.2012 medzi žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom, a žalovaným v 1. rade, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, k.ú. S., zanikol ku dňu 31.12.2015. V zmysle Dodatku č. 1 k vyššie uvedenej zmluve uzavretej dňa 26.6.2012, ktorým sa zmenil jej čl. VII bod. 7.1., nadobudla predmetná nájomná zmluva týkajúca Zimného štadiónu účinnosť dňom 31.12.2013, t.j. deň nasledujúci po skončení doterajšieho nájomného vzťahu založeného na základe Zmluvy o nájme č. XXXX/XXX/XXXn uzavretej medzi žalovaným v 1. rade a spoločnosťou MSS PREŠOV, s.r.o. dňa 19.12.2006, nakoľko podľa Dodatku č. 9 k Zmluve o nájme č. XXXX/XXX/XXXn z decembra 2012 došlo k vyňatiu nehnuteľností, vrátane Zimného štadióna, zo zmluvy o nájme, čím teda došlo k skončeniu tohto nájomného vzťahu medzi žalovaným v 1. rade a spoločnosťou MSS PREŠOV, s.r.o. k predmetnej nehnuteľnosti a to s účinnosťou dňom 31.12.2012. V zmysle samotného Dodatku č. 1 zo dňa 26.6.2012 síce mohla nájomná zmluva nadobudnúť účinnosť už dňom nasledujúcim po dni jej zverejnenia, t.j. 29.6.2012, no ak bola Zmluva o nájme nehnuteľností č. XXXXXXXXXX uzavretá na dobu určitú, t.j. 3 roky od jej účinnosti, pričom jej účinnosť bola v úvode čl. VII viazaná na odkladaciu podmienku, a to skončenie doterajšieho nájomného vzťahu, tak nemohla nastať účinnosť už zverejnením nájomnej zmluvy v Centrálnom registri zmlúv, nakoľko by v rovnakom čase existovali ohľadom totožnej veci dva nájomné vzťahy a to jeden medzi žalovaným v 1. rade ako prenajímateľom a spoločnosťou MSS PREŠOV s.r.o. a druhý medzi žalovaným v 1. rade a predchodcom žalobcu - spoločnosťou ANTES Pro spol. s.r.o.. Z výsluchu svedka, ako aj z preberacieho protokolu

podpísaného zástupcami MSS PREŠOV, s.r.o., zástupcom žalobcu, ako aj zástupcom samotného vlastníka, t.j. žalovaného v 1. rade (Ing. Z. M.) totiž vyplýva, že užívateľom Zimného štadióna do konca roka 2012 bola spoločnosť MSS PREŠOV, s.r.o.. Nájomný vzťah medzi touto spoločnosťou a žalovaným v 1. rade týkajúci sa Zimného štadióna totiž zanikol k 31.12.2012 na základe už uvedeného Dodatku č. 9 uzavretého k Zmluve o nájme č. XXXX/XX/X/XXXn. To, že nájomný vzťah medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade mal podľa zmluvy trvať do 31.12.2015, si podľa názoru súdu uvedomoval aj samotný žalovaný v 1. rade, keďže na zasadnutí MsZ dňa 26.1.2015 právnička oddelenia mestského majetku MsÚ, JUDr. R. N., upozornila prítomných, že mesto dalo nájomcovi výpoveď ešte v roku 2014, čo však on napadol, pričom ale dodala, že zmluva bola uzavretá do konca roka 2015. Rovnako Mesto S. v liste zo dňa 21.7.2015, t.j. po tom čo mala nájomná zmluva podľa žalovaného v 1. rade zaniknúť, adresovanom Športovému klubu mládeže uviedlo, že pre rok 2015 je rozpis ľadohodín riešený prevádzkovateľom Zimného štadióna (žalobcom) s tým, že za účelom pridelenia ľadohodín pre rok 2016 je potrebné zaslať žiadosť už na MsÚ. Takisto JUDr. Z. Z., vedúci oddelenia správy majetku mesta, v e-maily zo dňa 5.6.2015 adresovanom žalobcovi uvádza, že Mesto S. vyplatí sumu zhodnotenia objektu po jej odpočítaní s výškou nájomného za celú dobu nájmu a to počnúc 31.12.2012. Ak mal teda nájomný pomer začať uvedeného dňa a mal trvať tri roky, nevyhnutne musel skončiť 31.12.2015. Súd taktiež vychádzal zo záverov právoplatného rozsudku Okresného súdu S. zo dňa 27.4.2016, č.k. XXC/XX/XXXX-XXX, podľa ktorých nájomný pomer medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade nebol predčasne ukončený, a to či už odstúpením žalovaného v 1. rade od nájmovej zmluvy podaním zo dňa 27.1.2014, alebo na základe výpovede nájmovej zmluvy.

29. Ohľadom tvrdení žalovaného v 1. rade, že samotné súdy vyslovili to, že nájomný vzťah mal trvať do 29.6.2015, je potrebné uviesť, že tento dátum bol prvýkrát určený v rozhodnutí o nariadení predbežného opatrenia, ktoré však nemá charakter meritórneho rozhodnutia, a zároveň bol tento dátum aj zahrnutý do výroku tohto uznesenia, v ktorom bol určený maximálny možný termín dokedy bol žalovaný v 1. rade povinný umožniť žalobcovi užívanie Zimného štadióna. Krajský súd v S. v uznesení zo dňa 22.10.2015, č.k. 5Co/347/2015-147, t.j. po vydaní predbežného opatrenia, však sám uviedol, že je spornou otázkou dokedy mal trvať nájomný vzťah, pričom predbežným opatrením bola žalobcovi poskytnutá ochrana. Súd dodáva, že predbežné opatrenie je jedným zo zabezpečovacích inštitútov, ktorého ochrana má len dočasný charakter.

30. Na základe rozhodnutia tunajšieho súdu, t.j. uznesenia zo dňa 21.2.2014, č.k. 29C/33/2014-130, vyplývala žalovanému v 1. rade povinnosť umožniť žalobcovi užívanie Zimného štadióna do 29.6.2015, keďže do uvedeného dátumu nebolo právoplatne rozhodnuté v konaní o určení, že nájomný vzťah trvá. Po tomto dátume však podľa názoru súdu povinnosť žalovaného v 1. rade umožniť užívanie Zimného štadióna žalobcovi vyplýva zo Zmluvy o nájme nehnuteľností č. XXXXXXXXX uzavretej dňa 24.4.2012 a jej Dodatku č. 1 zo dňa 26.6.2012. Teda po 29.6.2012 nezanikla ani zmluvná povinnosť žalovaného v 1. rade preplácať žalobcovi poskytnuté ľadohodiny. Poskytnutie ľadohodín štyrom klubom a ich samotný časový rozsah žalovaní v 1. a 2. rade žiadnym relevantným spôsobom nespochybnili. Svedok v rámci svojej výpovede pritom potvrdil, že tieto ľadohodiny boli poskytnuté žalobcom bezplatne. Žalovaní v tomto konaní nepreukázali skutočnosť, že žalobca vystavoval jednotlivým klubom faktúry, ktoré mali byť následne uhradené zo strany žalovaného v 1. rade. Na základe vyššie uvedeného, preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 57.813,62 eur. Celková vykázaná doba využitia ľadu presahovala 540 hodín. Ak teda žalovaný v 1. rade neuznáva zápočet sumy 764,25 eur a sumy 4.312,13 eur, žalobca nežaloval vyššiu sumu, než aká pripadá na vykázané ľadohodiny pri sadzbe 110 eur/ľadohodina. Skutočnosť, že žalobca porušoval nájomnú zmluvu v tom zmysle, že neplatil poplatky za dodávku energií, ktoré následne uhradilo Mesto S., nezbavovala povinnosti žalovaného v 1. rade preplácať ľadohodiny. Žalovaný v 1. rade si mohol svoju pohľadávku z titulu bezdôvodného obohatenia uplatniť voči žalobcovi, resp. ju započítať s pohľadávkou žalobcu. Žalovaný v 1. rade vo svojich vyjadreniach nespochybňoval právo žalobcu na „komerčný“ prenájom ľadovej plochy do 29.6.2015, a teda ak nájomná zmluva, resp. nájomný vzťah, zanikla ku koncu roka 2015, nemohla z tohto dôvodu vzniknúť žalovanému v 1. rade ani škoda tým, že príjem z tohto prenájmu si privlastnil žalobca.

31. Súd zamietol žalobu voči žalovanému v 2. rade, nakoľko sa stotožnil s jeho argumentmi, podľa ktorých nie je v danej veci pasívne vecne legitimovaný, a to jednak z dôvodu, že nebol vlastníkom - prenajímateľom Zimného štadióna, a teda nebol zmluvne zaviazaný preplácať nájomcovi ľadohodiny a tiež z dôvodu, že ako „sprostredkovateľ“ vrátil finančné prostriedky, ktoré nepoukázal na úhradu ľadohodín v roku 2015, ich majiteľovi, t.j. žalovanému v 1. rade. Zmluva o poskytnutí transferu bola uzavretá medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade a teda upravovala vzťah iba medzi týmito

subjektmi a nemala vplyv na zmluvné postavenie a nároky žalobcu vyplývajúce zo Zmluvy o nájme nehnuteľností č. XXXXXXXXXX.

32. Žalovaný v 1. rade sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy taktiež úrokov z omeškania počnúc 8.12.2015, t.j. dňom nasledujúcim pod doručení výkazov ľadohodín za mesiace október a november 2015 žalovanému v 2. rade. K uvedenému dňu bola základná úroková sa ECB vo výške 0,05 % a teda sadzba úrokov z omeškania činila 5,05 % ročne.

33. Súd zamietol návrh žalobcu na vykonanie dokazovania výsluchom Mgr. Q. E., a JUDr. Z.a Z., ako aj primátorky Mesta S., za účelom objasnenia skutočnosti dokedy trvala nájomná zmluva, nakoľko otázka dokedy trvala predmetná zmluva je otázkou právnou, ktorú má vyriešiť súd a nie navrhnutí svedkovia, a preto z toho dôvodu súd nepovažoval vypočutie navrhovaných svedkov za účelné. Okrem toho primátorka mesta sa ujala funkcie 15.12.2014, teda sa nebude vedieť ani vyjadriť k účinnosti predmetnej nájomnej zmluvy, ktorú uzatváral jej predchodca. Tento taktiež uzatváral aj Dodatok č. 1. Taktiež je potrebné dodať, že p. E. a p. Z. sa stali zamestnancami mestského úradu až po nástupe primátorky do funkcie.

34. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že v plnej miere úspešnému žalobcovi vo vzťahu k žalovanému v 1. rade priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Vo vzťahu k úspešnému žalovanému v 2. rade zaviazal žalobcu na náhradu trov vzniknutých žalovanému v 2. rade. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci.

35. Žalovaný v 1. rade v podanom odvolaní proti výrokom I. a III. napadnutého rozsudku navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol, alternatívne aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

36. Poukázal na to, že súd prvej inštancie dospel v bode 46. napadnutého rozsudku k záveru, že nájom, ktorý vznikol na základe zmluvy o nájme nehnuteľností č. XXXXXXXXXX zo dňa 24.4.2012 medzi žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom a žalovaným v 1. rade predmetom ktorej boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, k.ú. S., zanikol dňa 31.12.2015, pričom tento svoj záver odôvodnil tým, že v zmysle Dodatku č. 1 zo dňa 26.6.2012 sa zmenil článok VII. bod 7.1., čím nadobudla predmetná zmluva účinnosť dňa 31.12.2013, t.j. deň nasledujúci po skončení doterajšieho vzťahu založeného na základe Zmluvy o nájme č. XXXX/XXX/XXXn uzavretej medzi žalovaným v 1. rade a spoločnosťou MSS PREŠOV, s.r.o., dňa 19.12.2006.

37. S týmto právnym záverom súdu prvej inštancie, ktorý je základom právneho posúdenia celej právnej veci, žalovaný v 1. rade nesúhlasí a považuje ho za nesprávne právne posúdenie veci.

38. Žalovaný v 1. rade predložil do súdneho spisu celý rad súdnych rozhodnutí, z ktorých vyplýva, že nájomný vzťah sa skončil dňa 29.6.2015, pričom z týchto súdnych rozhodnutí vyplýva aj právna úvaha súdov, ako dospeli k záveru, že nájomný vzťah medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade skončil dňa 29.6.2015 uplynutím doby určitej. Súd prvej inštancie v rozpore s mnohými právoplatnými rozhodnutiami súdov sa odklonil od ich prevažného právneho názoru a excesom rozhodol v rozpore s niekoľkými rozhodnutiami vydanými v roku 2015 a 2016, a to po troch rokoch od odovzdania a prevzatia zimného štadióna žalobcom žalovanému v 1. rade.

39. V ďalšej časti podaného odvolania konkretizoval právoplatné rozhodnutia súdov a v nich vyjadrený právny názor. Zvýraznil, že v uznesení Okresného súdu S. č.k. 29C 33/2014 - 130 zo dňa 21.2.2014 o nariadení predbežného opatrenia, bola uložená žalovanému 1/ (Mestu S.) povinnosť umožniť žalobcovi (HC S., o.z.) užívanie nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, k.ú. S., v súlade s nájomnou zmluvou zo dňa 24.4.2012 uzavretou medzi žalobcom a žalovaným 1/ až do právoplatného skončenia konania vedeného medzi žalobcom a žalovaným 1/ o určenie, že nájomný vzťah trvá pod sp. zn. 28C 17/2014, najdlhšie do 29.6.2015. V odôvodnení citovaného predbežného opatrenia Okresný súd S. na strane 5 uviedol, že „súčasne s poukazom na dohodnutú dobu nájmu, ktorá bola určená na dobu určitú, súd obmedzil trvanie predbežného opatrenia nielen právoplatnosťou skončenia konania vo veci samej, ale aj lehotou, ktorou sa dohodnutá doba nájmu končí, t.j. do 29.6.2015“.

40. Proti tomuto uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia podal žalovaný 1/ (Mesto S.) odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v S.e uznesením č.k. 3Co 75/2014-146 zo dňa 16.4.2014 tak, že potvrdil uznesenie o uložení povinnosti žalovaného 1/ (Mesta S.) umožniť žalobcovi (HC S., o.z.) užívanie predmetných nehnuteľností až do právoplatného skončenia konania vedeného pod sp. zn. 28C 17/2014 Okresného súdu S., najdlhšie do 29.6.2015.

41. V odôvodnení citovaného uznesenia odvolacieho súdu Krajský súd v S.e na strane 6 uviedol, že „preto do doby právoplatného skončenia konania vo veci samej, resp. do doby skončenia nájomného vzťahu (29.6.2015), je dôvodné poskytnúť žalobcovi ochranu vydaným predbežným opatrením ...“.

42. Žalovaný 1/ (Mesto S.) podal dňa 6.5.2014 návrh na zrušenie citovaného predbežného opatrenia na Okresný súd S., ktorým sa domáhal zrušenia predbežného opatrenia tvrdiac, že pominuli dôvody na ďalšie trvanie predbežného opatrenia. Okresný súd S. uznesením č.k. 19C 15/2014-9 zo dňa 6.6.2014 návrh žalovaného 1/ na zrušenie predbežného opatrenia zamietol. V odôvodnení citovaného uznesenia Okresný súd S. na strane 5 uviedol, že „súd mal za preukázané, že doposiaľ nepominuli dôvody, pre ktoré bolo predmetné predbežné opatrenie nariadené uznesením zo dňa 21.2.2014 pod sp. zn. 29C 33/2014 majúci za to, že až do doby právoplatného skončenia konania vo veci samej pod sp. zn. 28C 17/2014, resp. do doby skončenia nájomného vzťahu 29.6.2015, je dôvodné poskytnúť žalovanému (HS S., o.z.) ochranu nariadeným predbežným opatrením“.

43. Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný 1/ (Mesto S.) dňa 23.6.2014 odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v S.e uznesením č.k. 8Co 217/2014- 27 zo dňa 2.10.2014 potvrdil uznesenie Okresného súdu S. č.k. 19C 15/2014- 9 zo dňa 6.6.2014.

44. Podaním doručeným Okresnému súdu S. zo dňa 9.6.2015 žiadal žalobca (HS S., o.z.), aby súd postupom podľa § 164 O.s.p. odstránil zrejmu nesprávnosť, keďže z uznesenia o predbežnom opatrení je zrejmé, že súd obmedzil dobu trvania predbežného opatrenia na koniec nájomného vzťahu, ktorú vyjadril nesprávne uvedením nesprávneho dátumu skončenia nájomného vzťahu, ktorý nie je 29.6.2015, ale 31.12.2015. Okresný súd S. uznesením č.k. 29C 33/2014-173 zo dňa 9.7.2015 zamietol návrh žalobcu (HS S., o.z.) na zmenu a opravu predbežného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu S. dňa 21.2.2014 pod sp. zn. 29C 33/2014-130, ktoré nadobudlo právoplatnosť vo výroku č. 1 dňa 30.4.2014 a výroku č. 2 dňa 15.3.2014. V citovanom uznesení zo dňa 9.7.2015 Okresný súd S. v odôvodnení na strane 3 uviedol, že „nájomná zmluva medzi navrhovateľom (HC S., o.z.) a odporcom v 1. rade (Mesto S.) dňa 24.4.2012 bola uzatvorená na dobu určitú v zmysle článku IV. a článku VII. Dodatku č. 1 uzatvoreného dňa 26.6.2012 na dobu troch rokov od účinnosti dodatku, ktorú tento nadobudol dňa 29.6.2015 (č.l. 125), teda dohodnutá doba nájmu skončila 29.6.2015. Keďže dátum, po ktorý malo nariadené predbežné opatrenie trvať vo výroku uznesenia je totožný s dátumom vyplývajúcim z jeho odôvodnenia, s poukazom na predložené listinné dôkazy, nie sú splnené podmienky na opravu uznesenia postupom podľa § 164 O.s.p. v časti týkajúcej sa času obmedzenia trvania nariadeného predbežného opatrenia“.

45. Žalobca sa novým návrhom na nariadenie predbežného opatrenia domáhal, aby súd vydal predbežné opatrenie umožňujúce mu užívanie zimného štadióna s trvaním do 31.12.2015. Okresný súd S. uznesením č.k. 28C 17/2014 - 117 zo dňa 28.8.2015 návrh žalobcu zamietol. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v S.e uznesením č.k. 5Co 347/2015 - 147 zo dňa 22.10.2015 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa.

46. Vo vzťahu k hore citovaným rozhodnutiam odvolateľ uzavrel, že z uvedených rozhodnutí Okresného súdu S., vrátane uznesenia Okresného súdu S. č.k. 29C 33/2014-173 zo dňa 9.7.2015 je zrejmé, že nájomný vzťah medzi žalovaným 1/ (Mesto S.) a žalobcom (HC S., o.z.) skončil uplynutím dohodnutej doby nájmu, t.j. dňa 29.6.2015.

47. S poukazom na uvedené, keďže nájomný vzťah medzi žalovaným 1/ (Mesto S.) a žalobcom (HC S., o.z.) skončil uplynutím dohodnutej doby nájmu, t.j. dňa 29.6.2015, žalobcovi nevznikol nárok na dotáciu na ľadohodiny za mesiac október 2015 v sume 31.090 eur a za november 2015 v sume 31.900 eur, a preto mu dotácia vyplatená nebola.

48. Žalovaný v 1. rade v ďalšej časti podaného odvolania poukazuje na to, ako, podľa jeho názoru súdy v iných konaniach dospeli k záveru, že nájomný vzťah skončil 29.6.2015.

49. Ako to, podľa názoru odvolateľa, správne vyplýva z konštatovania súdu vo veci 29C 33/2014 (a následne aj v iných konaniach) dátum účinnosti zmluvy o nájme zo dňa 24.4.2012 sa z pôvodného dátumu 31.12.2012 zmenil ešte pred nadobudnutím účinnosti zmluvy dňa 31.12.2012 Dodatkom č. 1 zo dňa 26.6.2012 na dátum 29.6.2012, teda zmluva o nájme zo dňa 24.4.2012 nadobudla účinnosť 29.6.2012, a preto doba určitá v trvaní troch rokov začala plynúť od 29.6.2012 a uplynula dňa 29.6.2015, kedy sa nájomný vzťah medzi žalovaným 1/ a žalobcom skončil.

50. Žalovaný v 1. rade v ďalšej časti podaného odvolania poukazuje na to, že súd prvej inštancie v bode 47. napadnutého rozsudku uviedol, že právny názor súdov, že nájomný vzťah zanikol dňa 29.6.2015 bol vyslovený len v predbežnom opatrení, ktorého ochrana má len dočasný charakter. K tomu žalovaný 1/ uvádza, že tento právny názor nevyslovil len súd v konaní o nariadenie predbežného opatrenia, ale aj súdy v konaní o zrušenie predbežného opatrenia, o vydanie opravného uznesenia, o určenie, či nájomný vzťah trvá, v konaní o vypratanie. Ide teda o niekoľko súdnych rozhodnutí, ktoré sú právoplatné a ktoré žalobca rešpektoval. Súd prvej inštancie ďalej v bode 48. napadnutého rozsudku uviedol, že po 29.6.2012 (asi mal na mysli 2015) nezanikla zmluvná povinnosť žalovaného v 1. rade preplácať žalobcovi poskytnuté ľadohodiny a že žalovaný 1/ poskytnutie ľadohodín štyrom klubom a ich samotný časový rozsah nespochybnil.

51. K tomu žalovaný 1/ uvádza, že nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný 1/ bol povinný preplácať ľadohodiny žalobcovi aj po 29.6.2015. Žalovaný 1/ nespochybnil rozsah ľadohodín len z toho dôvodu, že spochybňoval od samého začiatku súdneho konania základ nároku žalobcu a teda dôvodnosť žaloby. Keďže základ nároku žalobcu na preplatenie ľadohodín žalovaný 1/ spochybňoval, logicky tým spochybňoval aj rozsah ľadohodín. Navyiac, súd prvej inštancie sa dopustil hrubého procesného pochybenia, keď po úvodných prednesoch právnych zástupcov neuviedol, ako sa mu vec právne javí, teda neuviedol svoj predbežný právny názor, čím porušil právo na spravodlivý proces a odňal žalovanému 1/ možnosť navrhovateľ dôkazy, keďže žalovaný 1/ si bol vzhľadom na početné súdne rozhodnutia o tom, že nájomný vzťah skončil 29.6.2015 istý a presvedčený, že žaloba bude zamietnutá a súd prvej inštancie bude rozhodovať v súlade s inými právoplatnými rozhodnutiami súdov.

52. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného v 1. rade navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Podľa názoru žalobcu žalovaný v 1. rade opakovane uvádza skutočnosti, ku ktorým sa už podrobne vyjadril Okresný súd v napadnutom rozhodnutí.

53. Žalovaný v 1. rade účelovo vo svojom odvolaní opätovne vytrhol časť zo znenia dodatku č. 1. Je potrebné uviesť, že zmluva o nájme nikdy nemohla nadobudnúť účinnosť 29.6.2012 a nezodpovedalo tomu ani správanie strán.

54. Podľa názoru žalobcu, dátum 29.6.2012 je dátumom, kedy Dodatok č. 1 zo dňa 26.6.2012 k Zmluve o nájme nehnuteľnosti z 24.4.2012 medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade nadobudol účinnosť a teda ide o dátum účinnosti dodatku č. 1, nie samotnej zmluvy.

55. V zmluve o nájme zo dňa 24.4.2012 medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade je v článku IV. Doba nájmu bod 4.1. uvedená: „nájomná zmluva sa uzatvára na dobu určitú a to na tri roky od jej účinnosti“. Pôvodná účinnosť zmluvy o nájme v bode 7.1. však bola zmenená Dodatkom č. 1. Dodatok č. 1 zo dňa 26.6.2012 v bode 7.1. uvádza: „Zmluva nadobúda platnosť dňom jej podpisu zmluvnými stranami a účinnosť v deň skončenia doterajšieho nájomného vzťahu (t.j. Zmluva o nájme č. XXXX/XXX/XXXn v znení jej dodatkov, ktorého predmetom je zimný štadión a ostatné nehnuteľnosti v zmysle tejto zmluvy, najskôr však dňom nasledujúcim po dni jej zverejnenia“. Predchádzajúci vyššie spomínaný nájomný vzťah bol uzavretý žalovaným v 1. rade Zmluvou o nájme č. XXXX/XXX/XXXn s MSS S., s.r.o. a podľa Dodatku č. 9 k tejto zmluve (súčasť spisu), konkrétne jeho článku III. bod 3.1., tento nájomný vzťah skončil k 31.12.2012, kedy v zmysle článku II. tejto prílohy došlo k vyňatiu nehnuteľnosti vrátane zimného štadióna (čiže nehnuteľnosti vrátane zimného štadióna, ktoré sú predmetom zmluvy nájmu z 24.4.2012 medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade) zo zmluvy o nájme s predchádzajúcim nájomcom MSS S., s.r.o., čím došlo ku skončeniu tohto nájomného vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam.

56. To znamená, že až 31.12.2012 nadobudla v zmysle bodu 7.1. vyššie uvedeného Dodatku č. 1 účinnosť zmluva o nájme z 24.4.2012 medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade a tento nájomný vzťah mal trvať do 31.12.2015.

57. Ak žalovaný poukazuje na iné rozhodnutia súdov, tak ani jeden neskúmal podrobne všetky listinné dôkazy tak, ako to urobil súd v tejto veci, lebo v konaní o nariadení predbežného opatrenia to ani nebolo úlohou súdov vykonať dokazovanie, ako sa vykonáva dokazovanie vo veci samej.

58. Žalovanému nič nebránilo, aby sám požiadal súd o predbežný právny názor a navrhol aj dôkazy, vyjadrovať sa k listinným dôkazom predloženým žalobcom (vyjadrenie JUDr. N., list JUDr. Z.), nič také však neurobil a bol vyslovene pasívny, preto nie je žiaden dôvod konštatovať, že by došlo k porušeniu práv žalovaného. Pokiaľ ide o počet ľadohodín, tak tento počet žalovaný v konaní nerozporoval, teda nejde o spornú skutočnosť.

59. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného v 1. rade nie je opodstatnené.

60. Podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

61. Podľa ust. § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

62. Podľa ust. § 387 ods. 3 C.s.p., odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

63. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Poukazuje na správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. K odvolacím námietkam žalovaného v 1. rade sa žiada uviesť, že s týmito sa súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia v celom rozsahu vypořiadal.

64. Napriek uvedenému, odvolací súd poukazuje na bod 46. napadnutého rozsudku, v ktorom sa súd prvej inštancie logickým a vyčerpávajúcim spôsobom vysporiadal s otázkou, ktorú samotný odvolateľ považuje za základ právneho posúdenia celej právnej veci.

65. Zásadný argument uvedený v tomto bode odôvodnenia - „V zmysle samotného Dodatku č. 1 zo dňa 26.6.2012 síce mohla nájomná zmluva nadobudnúť účinnosť už dňom nasledujúcim po dni jej zverejnenia, t.j. 29.6.2012, no ak bola Zmluva o nájme nehnuteľnosti č. XXXXXXXXXX uzavretá na dobu určitú, t.j. tri roky od jej účinnosti, pričom jej účinnosť bola v úvode článku VII. viazaná na odkladaciu podmienku, a to skončenie doterajšieho nájomného vzťahu, tak nemohla nastať účinnosť už zverejnením nájomnej zmluvy v Centrálnom registri zmlúv, nakoľko by v rovnakom čase existovali ohľadom totožnej veci dva nájomné vzťahy, a to jeden medzi žalovaným v 1. rade ako prenajímateľom a spoločnosťou MSS S., s.r.o. a druhý medzi žalovaným v 1. rade a predchodcom žalobcu - spoločnosťou ANTES PRO, spol. s r.o. Z výsluchu svedka, ako aj z preberacieho protokolu podpísaného zástupcami MSS S., s.r.o., zástupcom žalobcu, ako aj zástupcom samotného vlastníka, t.j. žalovaného v 1. rade (Ing. Z. M.) totiž vyplýva, že užívateľom zimného štadióna do konca roka 2012 bola spoločnosť MSS S., s.r.o. Nájomný vzťah medzi touto spoločnosťou a žalovaným v 1. rade týkajúci sa zimného štadióna totiž zanikol k 31.12.2012 na základe už uvedeného Dodatku č. 9 uzavretého k Zmluve o nájme č. XXXX/XX/X/XXXn“ žalovaný v podanom odvolaní presvedčivo nevyvracia.

66. Možno sa stotožniť aj s názorom súdu prvej inštancie, ako aj žalobcu, že rozhodnutiam, na ktoré v podanom odvolaní poukazuje žalobca, predchádzali konania, v ktorých nebolo úlohou súdov vykonať dokazovanie, ako sa vykonáva vo veci samej.

67. V konkrétnej veci, na ktorú poukazuje odvolateľ (k čomu sa vyjadril žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu) - rozhodnutie Okresného súdu S. 29C 33/2014 - okresný súd neskúmal všetky listiny významné pre určenie účinnosti zmluvy a ani ich nemal k dispozícii (predovšetkým Dodatok č. 9), nakoľko ani nemusel vykonať dokazovanie ako pri rozhodnutí o veci samej.

68. Napokon odvolací súd poukazuje na to, že právna teória zastáva názor, že vyjadrenie predbežného právneho názoru je fakultatívnou možnosťou súdu. Obligatórnou je prednesenie sporných a nesporných skutočností. V tomto konaní bez akýchkoľvek pochybností od samého začiatku bola spornou dohodnutá doba nájmu, čo žalovaný 1/ zvyrazňuje už vo svojom vyjadrení k návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 16.8.2018. Nemožno preto súhlasiť s jeho názorom, že neuvedením predbežného právneho názoru mu bolo odňaté právo na spravodlivý proces.

69. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 C.s.p. rozsudok s výnimkou nenapadnutých výrokov ako vecne správny potvrdil.

70. Zároveň úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % podľa ust. § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. s tým, že o výške náhrady týchto trov rozhodne súd prvej inštancie.

71. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).